

til at ændre Grundlovens Bestemmelse angaaende Folketingets Medlemsantal ved i Stedet for Paabudet om et stadig voksende Antal Folketingsmænd at fæstne Antallet af dem; dog ser Mindretallet foreløbig ingen Grund til at fravige det nuværende Antal 114, som formentlig allerede er tilstrækkelig stort. (Villighed til at gaa til en Forøgelse, naar der kunde opnaas Enighed om det øvrige Indhold af Grundlovens § 32, stilles i Udsigt). Mindretallet kan ogsaa være enig i Forslagets næste Punkt: at Valgene foregaa i Valgkredse. (Mindretallet, der holder paa Forholdstalsvalgmaaden, mener vel, at denne Valgmaade mest følgerigtig maa medføre, at Valgene foretages under Et over hele Landet, men Mindretallet fastholder ikke dette under Hensyn til de praktiske Vanskeligheder, som vilde være forbundne dermed). Mindretallet finder imidlertid, at Forslaget ved sin Angivelse af disse Valgkredses Størrelse for det første er meget uklart i sin Affattelse, og endvidere at det ejheller reelt kan billiges. Mindretallet kan ikke billige den Grundsætning, der giver sig tilkende ved Ordene »under Hensyntagen til Vælgertal«, thi »Folketingsmændene repræsenterer ikke blot Vælgerne, men hele Befolkningen — ogsaa dens ikke valgberettigede Bestanddele: Kvinder, Tyende, Børn, fremmede m. v.« Heller ikke Henvisningen til »Befolkningstætheden« kan Mindretallet bifalde. Til de saglige Indvendinger, som Betænkningen i saa Henseende anfører, kommer endnu den, at der ved de ommeldte Tilføjelser til Hovedreglen vilde begaas en yderligere Uret mod København og Købstæderne, paa hvis Bekostning Landet i Forvejen er i høj Grad favoriseret ved Landstingets Sammensætning. — »Ved de her anførte Indsigelser — hedder det videre — har Mindretallet haft Forslagets eget Udgangspunkt for Øje, forsaavidt som det fastholder den nu bestaaende Valgordning til Folketinget med Enmands-Valgkredse, hvilket det har gjort ved i sidste Sætning at genoptage den nugældende Regel ifølge Grundlovens § 32, at enhver Valgkreds vælger en iblandt dem, der har stillet sig til Valg. Det er altsaa den almindelige Valgmaade, Flertalsvalget, som Forslaget fastholder. Denne Valgmaade blev ganske vist indført i Juni-Grundloven, da man ikke kendte nogen anden, skønt man allerede den Gang erkendte dens Mangelfuldhed, og fremdeles fastholdt i den gældende Grundlov ved Folketings-